

## Til § 25.

Den foreslåede bestemmelse findes ikke i den gældende stempellov, men er i overensstemmelse med praksis.

## Til § 26.

Forslaget afløser den gældende stempelovs § 26, hvor klagefristen dog er 6 uger.

*Kapitel 4.*

## Til § 27.

Forslaget afløser den gældende stempelovs § 27, hvorefter godtgørelse af stempelpapir og stempelmærker, som enten er ubenyttet eller er benyttet til uunderskrevne dokumenter, kan ske ved bevilning af finansministeriet. Efter forslaget kan den pågældende vælge, om han ønsker mærkerne ombyttet til andre stykstørrelser, hvilket kan ske på de steder, hvor stempelmærker kan købes, eller om han ønsker tilbagebetaling, hvilket sker hos den myndighed, finansministeren udpeger. Selv om stempelpapir ikke udtrykkeligt nævnes, jfr. bemærkningerne til § 21, skal det naturligvis kunne ombyttes eller godtgøres på samme måde som stempelmærker.

## Til § 28.

Forslaget svarer til den gældende lovs § 28, stk. 4. Den der optagne frist på 2 år er dog ikke medtaget i forslaget, da der næppe er anledning til at fravige lovgivningens almindelige forældelsesregler.

## Til § 29.

Forslaget afløser den gældende lovs § 28, stk. 1-3, 5, og §§ 116-118.

I forhold til den gældende lov betegner forslaget en udvidelse af de tilfælde, i hvilke bevillingsmæssig godtgørelse kan tilstås. Efter lovens § 28, stk. 2, kan godtgørelse i almindelighed kun finde sted, når retshandlen er ufuldbyrdet, og i praksis betragtes en retshandel, der er gået tilbage, som fuldbyrdet, når den ene part har måttet betale den anden part en erstatning, der helt eller delvis fyldestgør dennes økonomiske interesse i retshandelns opfyldelse. Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 1, vil det ikke udelukke godtgørelse, at der er givet en erstatning, der repræsenterer opfyldelsesinteressen. I det ikke upraktiske tilfælde, at en ejendomsoverdragelse, hvorom der er tinglyst skøde, er gået tilbage, og der også angående tilbagegangen er tinglyst skøde, kan der efter forslagens stk. 1 og 2 blive spørgsmål om hel eller delvis godtgørelse såvel af stemplet til det oprindelige skøde som af stemplet til skødet angående tilbagegangen.

Det er ikke fundet nødvendigt eller rimeligt at

opretholde den i den gældende lov fastsatte 2 års frist for indgivelse af begæring eller andragende om godtgørelse. Den i lovgivningen fastsatte almindelige forældelsesfrist bør gælde også på dette område. Den i den gældende lov som betingelse for godtgørelse fastsatte kendelse er ligesom i forslagens §§ 27 og 28, udeladt.

## Til § 30.

Efter den gældende stempelovs § 28, afgøres spørgsmål om stempelgodtgørelse af finansministeriet; men ved bekendtgørelse af 9. oktober 1965 er sager om godtgørelse efter § 28 henlagt til stempelmyndighederne, hvis afgørelse kan indbringes for finansministeriet (skattedepartementet). Efter forslagens §§ 28-30, skal godtgørelsesspørgsmålene afgøres af stempelmyndighederne, og med hensyn til klageadgangen foreslås reglerne om klage over stempelafgørelser m. v. anvendt.

*Kapitel 5.*

## Til § 31.

Forslaget, der afløser den gældende stempelovs § 3, stk. 2, §§ 34-37 og § 45, giver regler om, hvem der hæfter for skyldig stempelafgift. I flere af de nævnte bestemmelser i loven gives der også regler med hensyn til bødeansvaret, men efter det i forslagens afsnit IV foreslåede nye system for straffen for de almindelige stempelovertrædelser er der ingen baggrund for disse regler.

*Ad stk. 1.* Såvel efter gældende lov som efter forslaget hæfter enhver, der er part i det i dokumentet omhandlede retsforhold, for skyldig stempelafgift af dokumentet. Efter loven er også visse personer, der ikke er part i retsforholdet, ansvarlige for afgiften. Dette gælder således den, der som fuldmægtig eller værge har underskrevet dokumentet, ligesom det gælder den, der på en af parternes vegne gør fordringer eller rettigheder efter dokumentet gældende ad retslig vej, såfremt afgiften ikke kan fås hos parten. Det er ikke fundet rimeligt at inddrage sådanne personer under hæftelsen bortset fra tilfælde, hvor dokumentet er underskrevet her i riget af en fuldmægtig for en part, der ikke har fast ophold her i riget, idet fuldmægtigen i så fald tillige skal hæfte for afgiften. Den, der indkasserer en veksel, vil efter den gældende lov under visse omstændigheder blive ansvarlig for stempelafgiften af vekslens; efter forslaget vil dette ansvar altså falde bort.

*Ad stk. 2.* Efter gældende lovs § 36 er den, som ved transport eller på anden måde er blevet ejer eller medejer af et ikke behørigt stemplet dokument